

הצעה לדבר מפקד לסעודת ערב שבת

בדרך כלל השבת היא 'הורדת הלוך'. בשבת נחים ונהנים בחיק המשפחה והחברים. את השבת שלפנינו נעשה יחד, ונקדיש אותה להעמקת ההיכרות, חיזוק הלכידות והבנת הכוח שביחד שלנו כיחידה. השבת הצבאית מאפשרת לנו זמן משמעותי יחד בו נוכל להתבונן על השבוע החולף, למלא מצברים ולהתחזק כיחידה וכפרטים לקראת השבוע שלפנינו. אני רוצה לקרוא לכם קטע שנכתב ע"י חיילים על השבת שלהם (*לפניך שתי אפשרויות לבחירה):

נעמי אורן | מתוך: שדמות

"בהיותנו טירונים בצבא הייתה לנו השבת הפתעה מדהימה ממש. פתאום קמה-באה, נפלה עלינו כאיזה שי בלתי צפוי, כמתת שמים. לאחר שבוע של אימונים מרוכזים ומייגעים, עם תום מסדר קבלת השבת, לפתע – שבת! לפתע כמו נשתק כליל כח המנגנון הענק והבלתי מושג הזה – צה"ל, ונעמדת תמהה ומשתומם נוכח כוחו העצום של הערך המתמזה במילה קטנה, אשר בבת אחת שברה – עם שתי שלהבות בהירות שבירכתני האוהל – את כל הצבאיות הזו [...]. פתאום נעשית חופשי, משוחרר. שוב אתה מרגיש בקיום הנפש שלך, זו שכמעט נשתכחה ממך במשטר האחיד והמאחד של הצבא. לפתע שורה עליך רוח של שלוה ושקט ומנוחה."

קשר אלחוטי | משה (מוסא) פלד
ערב שבת בשערי צידון. מבצע "שלום הגליל" בשנת '82

"ב-21:00 לערך הגענו לפאתי צידון. שם, לפי הוראה מוקדמת, נעצרנו וחיכינו לפקודה אחרונה לכניסה למחנה הפליטים שמצפון לעיר. הסתדרנו בשני טורים משני צדי הכביש, שדרת טנקים ארוכה ומתמשכת. ב-22:00 – משלא הגיע פקודת הכניסה לעיר – יצרתי אני את הקשר ושאלתי להוראות חדשות. נאמר לי להמשיך ולהמתין ולהיות מוכן לכניסה מיידית.

לפתע מופיעים שני חיילים-טנקיסטים ובידיהם שני בקבוקי יין. הרי ליל-שבת שלפני יום כיפור היום! והדבר המובן מאליו ברגע המיוחד הזה הוא ה'קידוש' על היין והשבת. המתח האדיר וגם החששות עולים וצפים, אבל בקבוקי היין מתחילים לעבור מטנק לטנק. כל צוות בתוך הצריח שלו אומר את מילות הקידוש, עונה "אמן", מוזג יין למכסה של הבקבוק, לוגם, ומעביר הלאה, לטנק שאחריו.

אלו היו, כך נדמה לי, הרגעים המרטיטים בחיי. נזכרתי לרגע בנס פח השמן של חנוכה – והשוויתי אותו לבקבוק היין הזה שהספיק לאורכו של טור טנקים ארוך וכל הצוותים שבהם.

באותם רגעי מתח והתרגשות, מהו הדבר שאיחד קבוצת חיילים מקרית, שהיתה למעשה חתך של עם ישראל – עירוניים וקיבוצניקים, דתיים וחילוניים, בעלי תואר אקדמי וסתם "עמך", יונים ונצים? זה היה בקבוק של יין לקידוש."

השבת היא "זמן אחר" בצה"ל: הארוחות המשותפות, המפגשים לשיחה והפעילויות שנעבור השבת, יכולות ליצור מפגש שלא יוצא אל הפועל בשאר ימות החול. בשבת ניפגש עם החבר או המפקד, וגם עם עצמנו. השבת ננסה להתרומם מהיומיום לזמן משמעותי, בו יש נחת והפסקה מהמשימה ומהשגרה והתעמקות בחברות שבינינו ובמשותף.

הארוחות והפעילות המשותפות יכולים לחבר אותנו, כל אחד והבית שלו, כל אחד והשבת שלו, לזמן משותף שיכול להעצים אותנו.

אני מאחל לנו שנזכה למצות את השבת, להתאחד ולהתלכד. השבת מאפשרת לנו להעצים את הרעות ביחידה וצאת מחוזקים לקראת משימתנו המשותפת.

שבת שלום!

